

UFODEST, JUPITERIST ja III MAAILMASÕJAST

Tõnu Viik

Kuna praegu on hapukurgi hooaeg ja Merike Merilain ähvardab pikema antitsükloniga, siis on alljärgnev vast asjakohane.

Viimastel päevadel helistatakse Tõraverre ja palutakse selgitust madalas lõunakaares õhtuti paistva heleda objekti kohta. Et kas on tegu UFOdega ja millal väikesed rohelised mehikesed tulevad Eestit majanduslangusest välja aitama. Sest USA astronaut Edgar Mitchell ise teatas, et on nende mehikestega vaata et teretuttav. Kahjuks seekord veel nad siiski ei tule, sest tegu on Päikesesüsteemi suurima planeedi Jupiteriga. Ja kui keegi juhtub seda teleobjektiiviga pildistama või binokliga vaatama, siis on Jupiteri kõrval näha neli ta kõige heledamat kaaslast, mis ikkagi UFOde mõõtu välja ei anna. Tuleval aastal saab 400 aastat sellest, kui Galilei neid esmakordselt teleskoobiga vaatles, mistõttu ÜRO kuulutas järgmise aasta astronoomia aastaks.

Jupiter ei tekita sugugi mitte esimest korda segadusi. See oli ühel talvel, vist 1981.a. jaanuaris või veebruaris, sügaval vene ajal, kui hommikul kell pool kuus helises telefon. Unisena hüppasin voodist ja komberdasin telefoni juurde. Telefonist kostis karm venekeelne jutt, mis mu mõtted kohe sõjaväe juurde viis ja ega ma ei eksinudki. Tegude oli mingi kohaliku PVO esindajaga (PVO - Protivovozdušnaja Oborona, siis eesti keeles õhukaitse), kes äreval häälel uuris, et mis liikuvad heledad objektid lõunakaares asuvad. Selle peale ei osanud ma oma unise peaga muud öelda, kui et ma uurin järele ja et kuidas ma saan tagasi helistada. "Prjamo 18," oli vastus ja toru pandi ära. Panin siis end kõvasti riidesse, sest ilm oli üsna külm ja läksin õue. Selge talvine taevas kõrgus Eestimaa kohal ja lõunas võis näha lisaks tähtedele vaid kaht heledat planeeti - Jupiteri ja Saturni. "Ega's need PVO poisid nii lollid pole, et planeete ohtlikeks sissetungijateks peavad," käis mõte läbi pea. Kuid mitte midagi muud heledat polnud kusagil näha. "Ja planeedid liiguvad nii aeglaselt, et nad peavad olema neid kaua jälginud," oli teine mõte. "Ega muud üle ei jää, kui nad tõepoolest on lollid," oli kolmas mõte ja ma läksin peahoonesse, et tagasi helistada. Valisin 08 (vanasti telliti kaugekõnesid sel viisil) ja ütlesin oma parooli: "Otse 18". "Otsekohe," oli telefonikeskjaama näitsiku vastus. Ja oligi mul sama karmihäälne sell otsas. Kandsin talle oma astronoomiliste vaatluste tulemused ette ja lisasin, et ärge te neid alla laskma hakake, pihta te niikuinii ei saa ja raiskate ainult rakette.. Kõik mu satiir läks muidugi kaotsi, sest karm sell küsis veel kraad karmimalt: "A või uverenõ? Kas te olete ikka kindel?" Ütlesin, et olen küll ja kui nad ei usu, võivad Pulkovosse direktor Abalakinile helistada. Selle peale pandi toru ära ja minu jaoks oli intsident ammendatud.

Läksin koju ja ütlesin naisele, et ma hoidsin ära III Maailmasõja.

P.S. Kui ilm on selge, siis ärge unustage 1. augustil Päikesevarjutust vaadelda. Kuigi see täielik pole, pakub ta ometi elamuse. Algab see kolmveerand kaheteistkümne paiku. Ja vaadake seda ainult läbi mingi valgust nõrgendava vahendi. CD pidi päris hea olema. Mina olen kasutanud kolme ja poole tollise ketta sisu.